За воротами світло зелене
в'ється, як виноградна лоза,
вийти — каже до мене —
І винести найзолотіші слова
для найтихішого гостя,
який у воротах став:
були його очі голі
І чистішими, ніж криниця, уста.
Гостю зелений, здрастуй!
З дороги спочити сядь —
без тебе мій сад не зростає —
сохне на пні мій сад.